

lyébe? A választ Agga sem tudja – de készül az első földi király csillagára, az Orionra. Ménrót-Nimród ott áll a széles mennyei ösvény kapujában. A lelkek tejfehér útjának végén majd minden titokra fény derül...

A választ addig mi is csak sejthetjük, ám bizo-

nyosat csak akkor tudhatunk, ha majd mi is átkelünk a Hadak Útján, a Tejúton, s megérkezünk égi otthonunkba.

Seress Eszter Enéh hősi romantikát megidéző regényét ismertette: Záhonyi András

Kedves Ágnes!

A Dunántúlon élek egy ősi törzsről elnevezett kis településen: JENŐ-n. (Csupán érdekességként jegyzem meg, hogy ezt megelőzően 32 évig SalgóTARJÁN-ban laktunk, a *Hargita* körúton.)

„Verseket” írok. Bár ismert irodalmi körök megtiszteltek a költő címre való jogosultsággal, ennek ellenére én egyféle *dalnok*nak érzem magam.

Írok a szeretetről, az életről: az életért.

Ars poétikámat csodálatosan megfogalmazta helyettem Anthony De Mello jezsuita szerzetes az alábbi soraiban:

„A madár nem azért dalol, mert valami mondanója van.

A madár azért dalol, mert dala van.”

A napokban tértem haza Ulmból, ahol a Németországi Ulmi Magyar Kultúregyesület vendégeként lehetőséget kaptam egy irodalmi est keretén belül történő személyes bemutatkozásra.

Műsorom címéül a következő gondolatok szolgáltak:

„Csupán két hagyatékunk értékes. A gyökereink, és a szárnyaink.”

Együttlétünk meghatóan szépre sikeredett. Értő, érző barátokra leltem. Elhoztam szívemben mind-

azt a szépséget, jóságot, és szeretetet, mellyel megajándékoztak engem. Boldog vagyok, amiért megteremtették számomra azt a csodát, hogy őszinte könnyeik és mosolyaik el tudták hitetni velem: *mégsem hiábavaló az, amit teszek*. Megélhettem köreikben a igazi összetartozás érzését, hiszen egyetlen pillanatig sem hagytak helyet az ismeretlenségnek, vagy idegenségnek. Átéltettem az igazi magyar: SZÍVESLÁTÁS, VENDÉGLÁTÁS felemelő érzését.

Réti Lászlóné, Körmendi Gitta

Szent László szobra
Somogyvár (Internet)